

[Iver Poulsen.]

vil forblive uændrede i 16 år, for der skal jo afholdes adskillige valg i det tidsrum.

Det er således meget anselige beløb, man pålægger dem, der i dag er unge, at udrede, når de til sin tid skal klare udgifterne. Kommissionsbetænkningen angiver, at kun 13 pct. af udgifterne til folkepensionen dækkes af folkepensionsbidraget, medens resten dækkes af det offentliges indtægter gennem skatter og afgifter. Hovedparten af udgifterne er således noget camoufleret for befolkningen, så mon det ikke kunne være værd at overveje, om man ikke skulle gå over til at opkræve hele udgiften til folkepensionen opført som et særskilt bidrag på skatteblanketten. Så kunne skatteyderne se, hvad folkepensionen virkelig koster den enkelte. Det er jo nemlig efterhånden slet ikke sjældent, at folk tror, at folkepensionen helt eller i hvert fald i det væsentlige finansieres gennem folkepensionsbidraget, som er opført med 1 $\frac{1}{4}$ pct. af den skattepligtige indkomst, og det er en meget alvorlig fejltagelse at have denne opfattelse. Hvis folkepensionen i dag skulle finansieres alene af særskilte bidrag, ville procenten ikke være 1 $\frac{1}{4}$, men derimod lige ved 8, og det er jo en væsentlig forskel. Hvis skatteyderne havde denne procent og et tilsvarende tal at se på på skatteblanketten, så kunne det godt tænkes, at befolkningen ville være noget tilbageholdende med krav om, at denne procent skal hæves, og det er jo en forudsætning for, at folkepensionen kan blive hævet.

Da vi ikke kan se, at de foreslåede særlige tillæg er tvingende nødvendige, og ikke ønsker at medvirke til unødigt forøgelse af de såkaldte lovbundne udgifter, vil vi stemme imod lovforslaget ved tredje behandling, og det samme gælder de stillede ændringsforslag og lovforslaget om forhøjelse af invalide- og folkepensionsbidraget.

Hvad angår forslag til lov om ændringer i lov om den offentlige sygeforsikring, så imødekommer forslaget jo, i hvert fald hvad fortsættelseskassernes forhold angår, det af os den 24. oktober forrige år fremsatte forslag om ændring af sygeforsikringsloven, og det kan vi naturligvis kun være tilfredse med. Men vi er skuffet over, at den højtærede socialminister i sit forslag ikke også har kunnet imødekomme vort forslag om at

pålægge sygekasserne den samme pligt til at yde $\frac{3}{4}$ af betalingen for dispensationsmedicin, som kasserne har, når talen er om den såkaldte livsvigtige og særlig betydningsfulde medicin. Her er nemlig tale om et socialt problem. Ved første behandling af det af os fremsatte forslag, gjorde jeg udførligt rede for dette forhold med eksempler fra praksis, så det skal jeg ikke gentage her, men blot nævne, at mere eller mindre langvarige sygdomme, som kan klares med den i forhold til de to andre medicingrupper mindre stærke og mindre farlige dispensationsmedicin, kan blive en virkelig økonomisk belastning for en patient, som er medlem af en sygekasse, som ikke vil yde hjælp til betaling af dispensationsmedicin. Der foreligger alt for mange eksempler ude omkring i landet på, at netop den regel her virker som en økonomisk belastning for folk, som er belastet nok i forvejen økonomisk. Vi forstår ikke, at den højtærede socialminister helt lukkede øjnene for den sociale betydning, det af os fremsatte forslag angående dispensationsmedicin har.

I øvrigt betyder lovforslaget en ny forøgelse af de såkaldte lovbundne udgifter, som tiden jo absolut ikke er til. Derfor vil vi ved tredje behandling stemme imod selve lovforslaget, og det samme gælder ændringsforslagene nr. 1, 3 og 5, medens vi vil undlade at stemme om ændringsforslagene nr. 2 og nr. 4.

Formanden: Den højtærede justitsminister vil svare på den højtærede socialministers vegne.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne takke flertallet for tilslutningen til lovforslagene og de stillede ændringsforslag.

Det ærede medlem hr. Niels Mørk har naturligvis ret i, at man gennem en udbygning af pleje- og sygehjemsinstitutionerne i nogen grad kan aflaste sygehusene. Jeg tænker, at den højtærede socialminister er opmærksom på problemet og fremover også vil gøre forsøg på at søge det løst inden for de praktiske muligheder.

Jeg forstod, at såvel det ærede medlem hr. Søren Andersen som det ærede medlem hr. Asger Jensen motiverede deres afstemning i forbindelse med forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension